

Úvodníček

Pomalou, ale jistě přichází Vánoce. Na poslední chvíli se shánějí ještě dárky, kupuje se stromeček a celkově doma panuje drobný chaos. Maminky jsou nervózní, že nestačí napéct tolik cukroví, co loni, tatínkové ořezávají stromeček, aby se vešel do stojánku a nebyl křivý. Ale přes tohle všechno se přenesete a pak nastane klid u krásně vyzdobeného stromečku se spoustou dárků pod ním. Přeji vám, aby i u

Rybičky rybičky....

I rybář se objevil.

Tak to bylo no. Co? No výlet přecí. Byla sobota. Tak akorát sychravá a mokrá na to, abysme se mohli dostat na rybí sněm pořádaný Zlatou rybkou III. Začalo to tak, že se na Masarykově nádraží sešlo hejno ryb a rybiček nejrůznější velikosti, vzezření a zvyků. Kolemjdoucím se mohlo zdát, že je to jen skupinka dětí a vedoucích, kteří pravděpodobně někam vyrazí vlakem. Po

vás klid opravdu nastal, dárků bylo opravdu hodně a pod stromečkem jste našli opravdu vše, co si přejete.

A odtrhneme se od vánoční atmosféry. Součástí tohoto Týpka je přihlášky na jarní tábor. Tak ji vyplňte a co nejrychleji odevzdejte na klubovnu.

17.12. od 19:00 proběhne schůzka rodičů na naší klubovně, budou zde informace k jarnímu táboru a prohlížení fotek a videí z loňského roku.

nástupu do vagónu se však této matoucí okolnosti musela udělat přítrž, a proto každý účastník cesty na rybí sněm dostal od medúzy svou vizitku - aby všichni věděli, co je zač. Najednou už každý nezasvěcený cestující mohl vidět, že má co dočinění s rejnokem, sardinkou, lososem, mořským řasem a dalšími druhy ryb jako perutýn, ježík, čichavec... jestli někdo náhodou neví, jak vypadá gurana, Pucek vám to ráda řekne. Nesmíme také zapomenout, že

ryby nemají ruce a nohy, proto se může říkat pouze horní a dolní ploutev.... jako správné ryby. Tak cesta ubíhala, a najednou je tu cedule hlásající: Kostomlaty. Vystupováááát! Výprava pokračuje směr Mydlovarský luh. Bude to dlouhá cesta přes oceán, může se stát

spoustu nečekaných událostí. Je tu také pár nepříjemností, které očekávat lze, a tak je lepší se na ně připravit a domluvit si strategii. V moři jsou například žraloci. Co taková ryba udělá, aby nebyla hlavním chodem? Každá na to jde jinak... malé rybičky se shluknou a dělají ze sebe velkou rybu, pro některé ryby je lepší se schovat, platýz s mořským đasem a dalšími prostě splynou s okolím. Piloun a mečoun žraloka zastraší pilou nebo mečem. Naštěstí každý ví, co má dělat. Žralok se totiž objevil záhy a nakonec to odneslo jen pár malých rybiček, které se bohužel ještě nestačily sehrát. Pak je tu však něco, čeho se bojí i žralok – tedy spíše někdo.... ano ano rybáři, ti nedají pokoj. Tady je jen jediná pomoc, co nejrychleji odplout, aby nikoho nechytili. Nu, a tak to šlo celou cestu až k Zlaté rybce.... Plné ploutve práce s rybáři, žraloky... a k tomu ještě problém najít v hlubokomořských pustinách něco k snědku. Ještěže tu jsou ty hlubokomořské vývěry, kde se sem tam

nějaký ten červ, škeble, nebo tak něco povaluje. I o oběd je nakonec postaráno. S plnými břichy další putování ubíhá dobře, i počasí nám přeje. Každý se mohl cítit skutečně jako ryba ve vodě. Voda byla dole, padala i seshora, a to v nejrůznějších skupenstvích. Jednomu by se dokonce

mohlo zdát, že má v botách Severní ledový oceán. I přesto jsme se dostali na místo, kde Zlatá rybka sídlí. Palác to byl spíše rozpadlý, ale důležité je, že tu byla Zlatá rybka. Ještě se seřadit podle abecedy, aby to měla jednodušší...“ Vážení, hrozí nám, že lidé objeví toto sídlo. V některých oblastech se už objevili potápěči. Je tu jediná možnost a to, jak se rozhodla naše rada, dát jim jinou příležitost ke zkoumání. Nedaleko odsud jsou perlorodky,

jsou velmi vzácné a lidé je neznají. Moc byste mi pomohli tím, že jich pár dopravíte na místo, kde už potápěči začali zkoumat a pokud budeme mít štěstí, zaměří se na ně a sem nepřijdou.“ Tak – nečekaný úkol ještě obnáší přesvědčit pár perlorodek, že se chtějí přestěhovat a být objeveny potápěči. S perlorodkami je potřeba přemístit kousek jejich přirozeného prostředí. O zábavu bylo postaráno Která ryba se ještě nesetkala s těmi legračními stvořeními se šnorchly a brýlemi měla možnost je spatřit... občas se totiž přihodilo, že nic netušící rybě se přímo před očima objevily modré nebo zelené brýle. V tom případě je lepší jejich vlastníka odehnat. Ha, tady se potlouká nějaká tlupa potápěčů, to je to pravé místo. Snad plán Zlaté ryby vyjde. Úkol splněn, nyní je čas se pomalu vrátit. Počasí nám stále přeje a někomu už se možná v botách začaly vytvářet ledové kry. Máme štěstí, je tu občerstvovna U žiznivé ryby a čajík

každému jen prospěje. Na toto místo nám také delfín doručil zprávu, kterou zachytil z průzkumné lodi, jež nebezpečně brázdila okolí. Je to v Morseovce, ale všechny rybky si s ní poradily. Pak se stačilo jen radovat, že nebezpečí je opravdu zažehnáno. Co tam bylo psáno?

Asi toto: „Objevili jsme nový druh perlorodek! Výzkum minimálně na 20 let, pokračovat v původním plánu nebudeme.“ Teď už opravdu jen dojit na nádraží. Pro zahřátí tentokrát poslouží hutututu. Zlatá ryba také neskrývala svou vděčnost a rybky dostaly svou odměnu. Tak je to tu, hutututu, přijel vlak, zastavil, odjel. A ten správný proud všechny zanesl zpátky domů...

pamětnice Želva Hudla

Malý výlet do Kácova

Víte, jak obsadit nějaký ostrov? Ne? Tak pozorně poslouchejte, protože teď

Celé akci předcházela dlouhá příprava, ale skutečný začátek byl v pátek. To jsme se sešli před klubovnou. A potom na nádraží. Péča, která tam již čekala, s námi nejela, ale byla tak hodná, že nás na nástupišti deset minut vyprovázela.

Cesta byla dlouhá, takže byl aspoň čas

zahrát si nějaké veselé hry. Zejména hra „spolupráce a podrazy“ se stala jasným hitem. Na kácovském nádraží už na nás čekal místní Bužu, neb se dopravil vlastním povozem. Přesun do školy, najíst se a dobrou noc.

vám povím, jak jsme to udělali my.

Sobota začala, jak to tak bývá, ránem. A lahodnou snídaní. Samozřejmě, pak jsme se vydali do blízkého okolí na průzkum. Cesta nás vedla k pokladu u řeky a pak drsným kopcem vzhůru. A protože kolem bylo spousta sněhu, tak co s ním? Ano, občas trochu toho koulování. Vítěz jasný nebyl, všichni dostali co proto.

I další věci se dají dělat se sněhem: třeba chodbičky. To si takhle vyšlapete bludiště a v něm pak hrajete na babu. Veselé. Anebo si můžete stavět co nejvyšší sněhové stavby, a pak si je shazovat. A

když dojde sníh, můžete třeba hádat, jakou barvu bude mít auto, které první pojedě kolem. Pokud tedy nějaké pojedě.

Potom, co všechno tohle vyzkoušíte, už asi budete, stejně jako my, ve vesničce zvané Polipsy (Pozor na výslovnost, ať se vyhnete trapným situacím!). Tam se nachází, mimo jiné, také zastávka, kde jsme zbaštili obědek. Ale neúprosný čas, mráz a šéf Bužu nás hnal dál.

Dolů k řece. Cestou týmy vymýšlí krátké příběhy obsahující slova: Mlha, koleno, citron, led a ještě něco. Vzpomenete si? Já ne. Ale rozhodně si pamatuji, že příběhy byly velice, ale opravdu velice veselé.

Na závěr malá prohlídka Kácova a

místního zámku a šupky do školy. Tam několik her, malý detektivní příběh (vrah byl stejně zahradník!) a večeře. A pak, samotné obsazování ostrova. Za pomoci spousty lodiček a parníčků (kdo se chce naučit skládat lodičky, ptejte se u mistra skládače Jakea). Bacha na draky. Vítězové vskutku obsadili většinu ostrova, tým druhý také něco urval. A pak zase: vyčistit zuby a spát. Dobrou.

Neděle ráno, hurá hurá. Program dne: snídaně. Procházka Kácovem a blízkým okolím, další koulovačka po cestě – ty na cestě proti těm mimo cestu. Plus dezertéři. Procházka ale jen krátká, pak zpět do školy. Tam stačí poklidit, nacpat do sebe oběd a pomalu školu opouštíme. Cesta na

vlak vede, jak jinak, přes cukrárnu. Na nádraží opět setřeseme Bužu a sami se dokodrcáme do Prahy. Juch. To je všechno. Takže kdybyste zase někdy chtěli na výletě do Kácova obsadit ostrov, tak už víte, jak na to.

Vigo

Všudubud Všežvěd

Tentokrát o jménech vesnic a míst na kterých jsem byli na výletech. Nu, na jednom výletě jsme byli v Kácově a jistě si vzpomínáte, kdo jste tam byli, na velmi zvláštní název jedné vesničky. Ano, byli to Polipsy. Jistě byste, tak jako já, chtěli vědět, jakže se takový název dostane na mapy. Tak tady je vysvětlení. Polipsy najdete 3 km na severozápad od Kácova - pro ty co si to chtějí ověřit, že to tak opravdu je. Podle Ottova slovníku naučného se obec správně jmenuje nebo jmenovala Pobipsy, což je trochu morbidní název (co, Péčo?). Jestli jich pobíjeli tolik, až se to dostalo do názvů tak to tedy

muselo být... Uprostřed návsi se nachází dřevěná zvonice. Je to mohutná stavba, ale bohužel zde zůstal jenom jeden malý zvon. Byl zde podle všeho jeden velký zvon a ještě jeden menší. Po válečné rekvizici však přežil jenom ten malý. Tak co, chtěli byste tam bydlet dříve nebo nyní? Nebo vůbec? V téhle vsi jsou také na

prodej u místních realitních kancelářích asi tři domy(z celkových asi dvaceti). Ačkoli ony ty Hrdlořezy, Dejvice a Černý vůl, taky nic moc... ale to už vědí všichni. My naopak o Polipsech víc nevíme.

A ještě něco málo k druhému výletu: název lokality Mydlovarský luh je taktéž zvláštní. Odkazuje k vesnici Mydlovary, poblíž které je hrad Mydlovar neboli Kostomlat. A teď už je celkem jednoduché odkud se vzal název: vařilo se tu mýdlo tak, že se rozmlátily kosti a ze vzniklé moučky se uvařil louh- a následně se z něj dělalo mýdlo. Jak jednoduché, že? A pravdivé!

Tak to by bylo, dnes o trochu kratší... tak zase příště.

Anežka

Co se děje na kolejích

Kolejím zdar. Tak předminule jsem hovořil o Škodovkách, v nějakém Týpku asi rok zpět jsem se zmínil o rekonstruovaných tříčlánkových tramvaji s nízkopodlažním středním článkem (kterých v Praze přibývá) a přeci jen tu máme v Praze ještě jednu novotku o které pohovořím dnes.

Je jím opět

rekonstruovaná tramvaj s výrobním označením T3R.PLF. Zvenku ji poznáte podle stříbrno-vínového nátěru. Na čele vozu není barva klasicky rozdělena vodorovně-dole červená a nahoře krémová, ale linie předělu těchto barev se mezi předními světlomety ohýbá dolů ke spřáhlu a vytváří dojem šípu (viz. obrázek). Tyto vozy (zatím jsou v Praze 4 kusy) jsou

tzv. "papírovými" rekonstrukcemi, což znamená, že starý vůz ze kterého má být tento nový vyroben, není přistaven k rekonstrukci, ale bývá sešrotován a na jeho "techničák" je vyroben a provozován vůz zcela nový. Tímto způsobem byla a je repasována i většina těch "pískacích" tramvají (=vypadají jako staré, ale při rozjezdech a brzdění pískají a mají takové ty zelené digitální transparenty s názvem cílové zastávky (označení T3R.P a PV)). Ale vraťme se k naší "waně". Tak se totiž v šotoušských kruzích těmto tramvajím říká. Vana asi proto, že je uprostřed nízká a dvojitě W je rozlišovacím prvkem od zařízení jež míváme v koupelnách. Jsou montovány od prvního šroubku v Krnovských opravnách a strojárnách a myslím že zde v Praze v ústředních dílnách jsou pak ještě lakovány a nevykládají ani nějaké finální konstrukční práce. Jejich karoserie je opět velmi podobná těm starým, ale je o 1 metr delší (z důvodu větší plochy nízkopodlažní části) a celá její spodní část včetně čelních partií a okolo podvozků je zakryta odnímatelnými plechy, z důvodu aerodynamiky, estetiky a nižší hlučnosti. Elektrická výzbroj je v nízkopodlažní části umístěna na střeše a znatelným efektem nové výzbroje je to že nepískají, ale jen potichu šustí. Dveře jsou na čudlíky, sedačky jsou plyšové a na podlaze je jako všude protiskluzová krytina Altro (to je doufám všem jasný ☺). Jak jsem již říkal, jsou v Praze zatím 4 kusy ale je jim slibováno mnohem více. Zatím se však nepočítá s jejím nasazením ve dvojicích, takže je lze potkat jen na 1 vozových linkách (nyní cca linky 15, 2 a o víkendu 25 a 8). Je to logické protože jich je málo a vozíčkáři na skupinové výlety zase tolik nejedí a při řazení do dvojic by se

zbytečně spotřebovávaly. Až jich bude více a bude možné je řadit do dvojic, pak se počítá se zdvočováním s vozy T3R.P a PV ("pískací"-viz. výše) přičemž tento nízkopodlažní vůz bude vpředu, aby tramvaják nemusel běhat vysouvat plošinu až k zadnímu vozu. No myslím, že "vozečky" jsou to celkem povedené a nízkopodlažní vozy pro maminky s kočárky Praha celkem potřebuje. Tak doufejme že jich brzy přibude.

Jo a ještě jsem při svých cestách vlakem zaslechl poznámku jednoho ČVUŤáka z Turnova, který patrně jezdí ze Strahovských kolejí do Dejvic přeplněnou autobusovou linkou 143. Na dotaz jeho kamaráda, jestli jezdí nacpaným autobusem sice přikyvl, ale pak dodal: Když se do 143 vejde N lidí, tak proč by se tam nevešlo i N+1 lidí..."

Tak Wanám zdar.

Ikarus

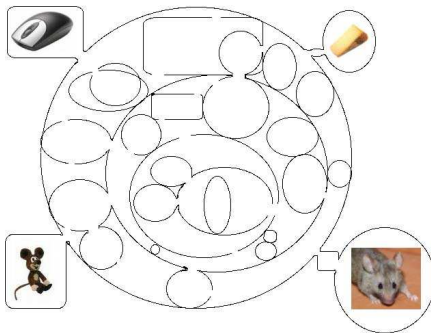
Luštěnky

Je to tady, hádejte co? No přeci luštěnky. Někoho by mohlo napadnout, že

bych mluvila o Vánocích, ale ty radši vynechám. Důvod je prostý, připomene Vám je každý, takže luštěnky můžete pojmenovat jako odpočinek.

Jako první tu mám dnes výtku pro Vás všechny. Jak

jste si jistě všimli, neproběhlo žádné slosování odpovědí. Proč? Jednoduché vysvětlení: protože nebyla ani jedna. A co se stalo s odměnou? Jednoduchá odpověď: byla výborná. Příště si třeba dáte taky.

No dost již rozluštěných záhad a jdeme na dnešní luštění. První je tu bludiště, je trošku netradiční a úkol je asi jasný, která myš dojde k syru??? A to je taky soutěžní otázka, na Vaše odpovědi čeká bednička B.

Další je tu pátrací hádanka, nebo spíš otázka. Jak se jmenuje vrch, na němž se nachází vysílač, nejbližší tábořiště? Chce to trochu hledání v mapách nebo stačí dobrá paměť, to pro účastníky tábora. Malá nápověda pro ty, co nebyli na táboře. Jezdíme k Lesné u Pacova. Další nápovědu jistě najdete v předešlých Týpkách nebo na webových stránkách. Toto je druhá soutěžní hádanka a bednička B je hladová.

A jako poslední tu máme také soutěžní hádanku a tady poruším úvodní poznámku, že se vyhnu Vánocům, přemohla mne snaha naplnit bedničku B. Můj úkol je napsat co nejvíce osob, které reprezentují Vánoce, a zemi, ve které působí. Jako příklad uvedu Ježíška, který naděluje dárky u nás.

Pozor, je tu div nevídaný, máme tři soutěžní otázky, a tedy i tři výhry. Měla bych osobní prosbu: Vhazujte odpovědi do bedničky B, nebo se budu muset přejít odměnami! Uzávěrka odpovědí je 21.12.2007, kdo nezávadně vložit odpověď do bedničky B, má ještě šanci ji poslat na můj e-mail zuzkab@seznam.cz.

Nu a již Vám děkuji a přeji krásné svátky, sejdem se v roce 2008.

(Ovce)

Foto měsíce

Pokud jste pravidelnými čtenáři této rubriky, zajisté vás napadlo, že již dlouho

nebyla řeč o žádných mimozemských aktivitách, jinými slovy že jsme se drželi až moc při zemi. Máte pravdu, ale nebojte se, jako nadšeného fanouška všech ufounů to jako prvního napadlo samozřejmě mě a proto jsem se s tím rozhodl něco udělat. A nebylo třeba chodit daleko. Zrovna minulý týden se k nám do redakce z důvěrných kruhů donesla zpráva o jedné velmi zajímavé

výpravě. Tato výprava, složená z odborníků z různých oborů, se vydala na přísne utajené místo (které ovšem jako obvykle nebylo

dost utajené na to, aby se tam nedostal náš fotograf), nazývané místními tajemným názvem, při jehož samotném vyslovení běhá mráz po zádech...ale tento název není zas tak důležitý. Co ale je důležité, je poslání této výpravy. Jejím cílem tedy bylo vyzkoumat, zda na zmíněném místě nedochází k mimozemským aktivitám. Co si pod tím představit? Nemusí jít zrovna o létající talíře nebo zelené ufony s blikajícími tykadýlky, ale třeba o takové nevšední úkazy, jakými jsou kruhy v obilí. No dobrá, obilí se v zimě hledá poměrně těžko, a tak byl nakonec vědecký cíl omezen na jediné: vypátrat, zda se na místě neobjevují kruhy ve sněhu. A představte si to – po půlhodině chození na zkoumaném místě se kruhy vskutku objevily! (viz. foto) Neuvěřitelné! (taktéž viz. foto) Zlí jazykové sice tvrdí, že by to mohlo mít nějakou souvislost se samotným chozením, ale raději si poslechněme, co k tomu řekl vedoucí výpravy (na fotce v růžové bundě a stříbrné šále): „Výsledky

průzkumu jsou krajně znepokojivé. Nicméně to dost možná vůbec nic neznamená.“

Marcel

Odborky – Topograf

A opět tu máme rubriku, ve které se dovíme tentokrát něco o topografovi. Je možná trochu náročnější než předchozí odborky, ale určitě to taky zvládnete. Na plachtě najdete topografické značky, podle kterých se lze orientovat v mapě. Ty je samozřejmě dobré si zapamatovat. Pak jsou tam další fígle, jako zvládnout buzolu a zorientovat mapu. Podrobnosti najdete na příložené plachtě.

I turistické značení má svou historii. Nejdříve se značily lovecké cesty a cesty k obydlí. Značilo se například větvičkami, zářezy do stromů nebo vrypy do skal přes hromady kamenů, patníky, kůly, směrovky a jinými znaky a značkami. Počátek turistických značek v pravém smyslu navazuje na vznik turistiky jako záliby v 19. století. Naše první značená trasa pochází z 11.5. roku 1889 a vedla ze Štěchovic ke Svatojánským proudům. Nyní je to jako naučná stezka, která začíná ve Štěchovicích a končí v Nových Třebenicích. Měří 7 km a je určena pouze pro pěší.

Území Čech má jednu z nejdokonalejších a nejhustších sítí turistického značení pro pěší turistiku. V ČSSR v roce 1980 bylo vyznačeno 46 400 km, z toho v ČSR 34 500 km a v SSR 11 900 km. V roce 2002 bylo v Čechách vyznačeno 38 500 km pěších tras a 1 240 km lyžařských tras.

V sobotu 15. června byl slavnostně připojen první český úsek takzvané Svatojakubské cesty. Je to poutní cesta k hrobu sv. Jakuba nalezenému ve španělském městě Santiago de Compostela. I když je to jen jedna cesta, existuje několik historických tras. Pod mezinárodním označením **I 24** vede z Prahy-Zbraslavi (klášter) přes Karlštejn (hrad), Beroun, Nižbor, Kralovice, Plasy (klášter), Horní Břízu, Krkavec, Stříbro, Kladruby (klášter), Úhlavku, Bělou nad Radbuzou a hraniční přechod Železná v Českém lese k německému Norimberku. Česká část je dlouhá 238 km. Připravuje se i jižní větev trasy, která z Karlštejna pokračuje přes Příbram, Rožmitál, Třemšín, Kasejovice, Nepomuk, Plánice, Klatovy, Koráb, Kdyně a Všeruby.

Tak, máme pár tipů na výlety, stačí se jen naučit značky, zorientovat se v mapě, zvládnout buzolu a můžeme vyrazit!

Gizela

Boding

Den se dnem a bod s bodem se opět sešly, takže tu máme obodování. Jakožto pták bodovák vás musím pochválit za pěkné políček na plachtě. A kdo z vás jich chce ještě víc, necht' jede Vánoční besídku. Bodu Zdar!

Pták Bodovák

DRUŽINY

1	Zubří	66
3	Myšáci	57
2	Kamzíci	39
4	Křečci	25
5	Lochnesky	18

JEDNOTLIVCI

	Pan Dokonalý		140
1.	Eda	(ZU)	114
2.	Mája	(MY)	98
3.	Helmut	(KA)	90
4.	Káča	(MY)	77
5.	Sára	(ZU)	74
6.	Lída	(KA)	74
7.	Chrob	(ZU)	73
8.	Míša	(MY)	71
9.	Žalud	(ZU)	67
10.	Terka	(MY)	65
11.	Dolar	(KA)	57
12.	Ondra	(LO)	56
13.	Kristýna	(ZU)	43
14.	Lukáš	(KŘ)	42
15.	Kačka	(KŘ)	39
16.	Sebík	(ZU)	33
17.	Nikolka	(KŘ)	33
18.	Jáchym	(ZU)	32
19.	Honza	(MY)	31
20.	Honza	(LO)	29
21.	Honza	(KŘ)	27
22.	Marek	(MY)	26
23.	Pavel	(LO)	24
24.	Zuzka	(KŘ)	19
25.	Damián	(MY)	18
26.	Richard	(KŘ)	17
27.	Vašek	(LO)	13
28.	Nikola	(KŘ)	11
29.	David	(LO)	6

KOČOVNÍK & OSMAK

